

Dplysninger, der foreligge os, er Skive et vigtigt eller i alt Fald et af de vigtigere Punkter for Telegrafkorespondancen i det nordlige Sylland, og Mindretallet tror derfor, at det er nødvendigt, at der er en fælgelig Bestyrer for denne Station. Seg skal derfor anbefale, at disse ikke overdrevent store Summer, nemlig 2,000 Kr. til en Dvertelegrafist og 1,000 Kr. til Telegrafist- og Budhjælp, bevilges. Under § 19 har Udvalgets Mindretal tiltraadt Ministerens Forslag under Nr. 47 om at forhøje den til Landvæsenets Fremme i Almindelighed bevilgede Sum, 14,000 Kr., med 2,000 Kr. Vi have Alle været enige i at anbefale f. Ex. Bivælsforeningen til Ministeriets Velvilje. Nu har Ministeriet oplyst for os, at det i det Hele ikke har Midler til Raabighed i den hidtil bevilgede Sum, og det beder derfor om at faae disse 2000 Kr. til. Det forekommer mig, at Summen er saa ubetydelig, at naar der derved kan opnaas noget Godt, er det ikke tilstrækkelig Grund til at negte den. — Seg kommer nu til Vædringsforslaget under Nr. 50, hvor Udvalgets Flertal har foreslaaet at nedfætte Indkvarteringsgodtgjørelsen, Staldbrugsgodtgjørelsen, med 3,753 Kr. 48 Ore. Mindretallet har ikke kunnet være med hertil, og det maa jeg tillade mig at forklare lidt nærmere. Efter Mindretallets Overbevisning er der her Tale om ligefrem loobestemte Udgifter, om hvilke man egentlig ikke kan sige, at de kunne fastsættes enten af Regjeringen eller af Rigsdagen. Det er engang ved Lov af 29de December 1850 bestemt, at vedkommende Garnisonsbyer skulle have godtgjort af Statskassen Halvdelen af deres Udgifter i Anledning af Garnisoneringen foruden det Beløb, de i Følge Forordningen af 1816 skulde have, og der er tillige i Loven fastsat aldeles bestemte Regler for, hvorledes disse Udgifter skulle beregnes. Det er fastsat i § 6, at det paaligger Kommunalbestyrelsen i vedkommende Garnisonsby ved hver Juni og December Maanedes Udlob at indsende til Krigsministeriet en nøiagtig og af vedkommende Garnison attesteret Opgjørelse over den Kommune i Medfør af den omhandlede Lov tilkommende Godtgjørelse, og det hedder derefter i § 7, at „i Reglen bliver den saaledes indgivne Opgjørelse at lægge til Grund for Beregningen af Godtgjørelsen, men skulde det befindes, at der ikke af vedkommende Kommunalbestyrelse maatte være udvist fornøden Oekonomi, maa det staa Ministeriet frit at lade Godtgjørelsen fastsætte ved uvillige Mænd fra en af de nærmeste Jurisdiktioner, og med det Beløb, hvortil disse eller, hvis Ministeriet eller Bestyrelsen skulde forlange Saadant, Overstkjønsmænd ligeledes fra en af de nærmeste Jurisdiktioner ansætte Godtgjørelsen, maa Kommunen lade sig nøie,“ men dertil er Kommunen ogsaa berettiget. Mindretallet kan derfor ikke opfatte dette Forslag anderledes, end at det enten ikke vil have nogen Betydning eller ogsaa vil gaa Loven

af 29de December 1850 for nær. Naar nu den ærede Ordfører i sine Udtalelser faae bort fra, hvad han kaldte Retspørgsmaalet — efter min Overbevisning er der slet ikke Tale om noget Retspørgsmaal; thi Retten er klar og tydelig — og kun vilde se hen til det muligvis praktisk opnaelige Resultat ved Trykket herfra at bevæge Kommunerne til at lade sig nøie med en ringere Godtgjørelse, end de have Ret til, saa vil jeg tillade mig at udtale, at jeg vilde finde, at det var en i høj Grad upassende Maade fra Statens og Statskassens Side at gaa frem paa ligesom overfor Kommunens soleklare Ret. Forslagene til § 26 skal jeg ikke omtale. Hvad Forslagene til § 27 angaar, da har Mindretallet ikke set nogen tilstrækkelig Grund til at gaa ind paa at stryge de her opførte Anmærkninger, som have staaet i flere Aar, og som forekomme os ingen Ståde at kunne gjøre. Seg tror heller ikke, at det er nogen videre stor Ubevemmelighed eller Uleilighed for Administrationen, at de gaa ud; men det har ikke ret villet gaa op for os, at der var nogen tilstrækkelig Grund til at stille disse Forslag. Den næste Post 178 mene vi derumod vil gjøre ligesom Ståde. Det er muligt, at den tekniske Kontrol for næste Aar kan nøies med de 6,000 Kr., som Flertallet vil bevilge til de jydsk-synske Sernbaner, men det er jo oplyst for os, at der nu findes et vel sammenarbejdet Kontor, som det vil have sine Betæneligheder at opløse, og det vil være en nødvendig Følge af dette Forslag. — Det er vel muligt, at man kan undvære et Par af disse Folk i det kommende Finantsaar, men i det Tilfælde, at vi atter begynde med Sernbanebygning i Sylland og Fyn — og om vi just ikke begynde næste Aar, er der dog al Sandsynlighed for, at vi gaa videre paa den Vej, som vi allerede ere saa vel inde paa — saa vil det samme Antal nødvendigvis behøves igjen, og saa vil det være vanskeligt eller umuligt at faae de samme Mænd igjen, og at indøve nye Mænd vil altid tage sin Tid, og maa siges at være en uheldig Foranstaltning. — Seg skal for saavidt følge Udvalgets ærede Ordførers Opfordring til ikke nærmere at komme ind paa Spørgsmaalet om Limfjordsbroen, men jeg maa dog i alt Fald allerede her gjøre opmærksom paa, at Mindretallet paa ingen Maade har kunnet være med til den Bemærkning, som Flertallet har indført i Betænelingen Pag. 148 under Nr. 268. For Mindretallet staaar det efter de Dplysninger, som have foreligget Udvalget, tydeligt, at der ikke her kan være Tale om at gjøre noget Retsstrav gjældende overfor Entreprenørerne; men tillige tro vi ikke, at der med nogen god Føie kan lægges Regjerings-tilfynnet noget Væsentligt tillast, henseende til det nye, udfendte Arbejde, der her har været Tale om. Vi tro tillige, at det ikke er meget heldigt, naar man ikke er aldeles sikker i sin Sag, naar man ikke ligesom kan paavise, at der og der ligger